

testament 250000 F aan de Godshuizen.
 Terwijl willen we nog een vierde weldoener vermelden, nl. Jacob Van Caeneghem (1764 Ledeberg -1847 Gent), die bij testament 100000 F schonk aan Gent, bedrag, waarmede het blindenhuis werd gebouwd op de plaats van het oud entrepot aan de Coupure. Tenslotte moet ook Ferdinand Lousbergs, een Gents katoenfabrikant, worden vernoemd, die in 1859 bij zijn dood een legaat van 400000 F, alsook een stuk grond schonk aan de Commissie der Burgerlijke Godshuizen voor de bouw van een gesticht voor ziekelijke en gebrekkelijke werklie-den. Het gesticht werd gebouwd naar het plan van architect Pauli op de Lousbergslaun. Het gebouw werd vergroot in 1911-1912. Gedurende de eerste wereldoorlog diende het als Rasphuis voor ontuchtige vrouwen.

De voornaamste nieuwe gebouwen van het hospitaal van de Bijloke werden naar de plannen van architect A. Pauli gebouwd tussen 1873 en 1878. In het begin van de 20ste eeuw werden de vier bijgebouwen van de faculteit van geneeskunde opgericht door L. Cloquet.

In de gebouwen van de Bijloke was ook een oud-mannenhuis, dat gesloten werd in 1912; de verpleegden werden naar het Lousberggesticht overgebracht.

M. STEELS

Bronnen

1. Adres van het Geneeskundig Genootschap: Gazette van Gend: 21.4.1841
2. Jaarverslagen van de gemeenteraad. Het woordgebruik en de zinsbouw werden behouden; enkel de spelling werd aangepast.

* * * * *

KRANTENPROZA VAN WELEER...

Bij het grasduinen in vergeelde dagbladen van weleer, moeten we toch even glimlachen bij het lezen van sommige artikels of korte berichtjes.

Wat we vandaag als een banaal voorvalletje vlug zouden vergeten, maakte zo'n 70, 80 jaar geleden de stof uit voor een pennevrucht van de toenmalige dagbladschrijvers.

Terwijl een adembenemende maanlanding ons nog nauwelijks beroert, vond grootvadertje-journalist het ten zeerste vermeldenswaardig, dat er op de Koornmarkt een paardetram ont-riggeld was, dat voerman Vandorpe zijn voet brak bij het bestijgen van de bok, of dat er weer een vrouw van de speelboot in het water gevallen was...

Naast het dagelijkse heen en weer gepraat tussen politieke organen, wordt vaak de draak gestoken met het gezag: leger, gendarmerie, burgerwacht, politie,....
 Zo schreef dagblad Vooruit op 18 december 1884 (de eerste jaargang) :

"Een oudijzerkoopman der stad had het oud dievenkarreken gekocht en voerde het naar zijn magazijn. Twee werklieden hadden er voor het lolleken plaats in genomen en... en avant, daar vloog de trein vooruit.

Onder weg moest er toch wel eens gepleisterd worden. De voerman springt van den bok in eene herberg, het koppel lolleken sheeren in het karreken latende.

Het begon hen daar ferm te verveelen, de keel werd droog en pardaf, daar sprongen zij er ook uit en zijn op eenen vloek in eene andere herberg.

Deze ontvluchting was opgemerkt geworden door een ondercommissaris, die zich voorzeker aan dit gelukkig toeval tot bevordering niet verwachtende, op één, twee, drij bij de twee mannen is, hen bij de kraag vat en kost wat kost, ze moeten in de kar en met de kar naar de permannencie. Gij ziet van hier dat onze drinkeboers weinig lust gevoelden daaraan te volkomen, wat de policiecommissaris woedend maakte en nog meer versterkte in zijne vermoedens. Op al dit gerucht was er veel volk bij gekomen, de voerman kwam ook luisteren en vernemende wat er gaande was, barstte in enen gullen lach uit, waarna weldra alles werd opgeklaard. De drijvuldigheid trok met den "trionphwagen" weg en de ondercommissaris maakte zich beschamend en woedend uit de voeten."

Heel fijntjes worden de bewaarders van de openbare orde op de korrel genomen, in een artikeltje op 1 juni 1887:

"Policie- Policie-agenten, anders gezegd "pinnen" zijn bij ons gekomen om te klagen dat het inregent in.... de scheede hunner nieuwe sabels !

Een "pinne" toonde ons zijn sabel, welke geheel beroest was. Het water stond verscheidene centimeters hoog in de scheede. Dit komt daarbij dat het metalen omhulsel der scheede op het einde over het leder zit in plaats van er onder te zijn aangebracht. Eén der pinnen, die ons dit kwam verklaren, zegde dat hij meer dan een kwart uur werk had gehad om zijn sabel te trekken tegen de betoogingmakers van maandag."

Nog deze potsierlijke gebeurtenis, met opnieuw een agent als middelpunt van de klucht:

donderdag 14 juli 1887: op den beestenmarkt

Vrijdag voormiddag had een kluchtig voorval plaats op den beestenmarkt. Men loste van eene kar drie vette varkens. Terwijl het eerste in den bak zat om gewoogen te worden, liepen de twee andere los. Het eene liep juist tusschen de beenen van eene pinne die daar van dienst was. Deze zat alzoó schrijlings op het varken en werd eenige meeters ver medegevoerd. De omstaanders hebben niet weinig gelachen met den policie-agent te paard".

R. HESPEL